

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci navrhovateľa **J. Š.**, bytom I., Z. proti odporkyni **S.P., Ú. U.** o invalidný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. júla 2007, č.k. 18Sd/404/2006-21, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 9. júla 2007, č.k. 18Sd/404/2006-21, **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil a vrátil odporkyni na ďalšie konanie rozhodnutie odporkyne z 8. novembra 2006, č. X., ktorým navrhovateľovi nepriznala invalidný a ani čiastočný invalidný dôchodok podľa § 29 a 37 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsz“) po preskúmaní trvania čiastočnej invalidity podľa § 263a ods. 1 písm. a/ zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsp“). Rozhodnutie odporkyne krajský súd zrušil, lebo dospel k záveru, že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov keďže rozhodnutie neobsahuje dostatok dôvodov a aj v správach posudkových lekárov sa iba stručne konštatuje, že došlo k stabilizácii ochorenia, bližšie sa však z rozhodnutia nedá dozvedieť, v čom stabilizácia, prípadne zlepšenie zdravotného stavu spočívalo.

Proti rozsudku krajského súdu sa včas odvolala odporkyňa. Navrhla ho zmeniť a jej rozhodnutie z 8. novembra 2006, č. X., ako správne potvrdiť. Dôvodila tým, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto rozhodol nesprávne. V odvolaní odporkyňa popísala priebeh ochorenia navrhovateľa, postup pri priznávaní a odnímaní čiastočného invalidného dôchodku (resp. invalidného dôchodku) po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 zsp ako aj postup podľa § 263a zsp, ktorý predchádzal vydaniu v tomto konaní preskúmaného rozhodnutia. V ďalšej časti odvolania odôvodňuje odporkyňa, v akom štádiu a s akými prejavmi ochorenia bol navrhovateľovi v roku 1994 priznaný čiastočný invalidný dôchodok, aké zmeny nastali v zdravotnom stave navrhovateľa

od roku 1999, poukazuje na pracovné uplatnenie navrhovateľa od roku 1994 a ďalšie ochorenia, ktoré podľa odporkyne pracovný potenciál navrhovateľa neznižujú. V závere odporkyňa vyjadrila presvedčenie, že zdravotný stav navrhovateľa bol v posudku z 11. októbra 2006 posúdený správne, jeho pracovný potenciál nezanikol, ani nie je znížený na polovicu. Diagnostikované choroby chronického charakteru sú kompenzované životosprávou a liečbou, pričom potrebnú životosprávu a liečbu je možné dodržiavať pri pracovnom procese bez úľav.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vyjadril tak, že jeho zdravotný stav sa nezlepšil, naopak sa zhoršil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uplatnených v odvolaní, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je opodstatnené.

Krajský súd považoval rozhodnutie odporkyne za nepreskúmateľné pre jeho nedostatočné odôvodnenie, pričom odcitoval a poukázal na to, aké náležitosti má mať rozhodnutie odporkyne v zmysle ust. § 209 zsp.

Odvolací súd, pokiaľ ide o odôvodnenie, poukazuje najmä na ods. 4 cit. ustanovenia zsp, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

Z uvedeného ustanovenia nepochybne treba vyvodiť, že z rozhodnutia, alebo aspoň z jeho podkladu, ktorý je v rozhodnutí označený, má nepochybne vyplývať, prečo odporkyňa rozhodla tak, ako rozhodla. To znamená v konkrétnom prípade, že nepostačuje len odkaz na príslušné ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodovala, ale aj dôvody, pre ktoré už navrhovateľa, ktorý bol čiastočne invalidný od roku 1994, už za čiastočne invalidného nepovažuje. Treba pritom súhlasiť s tvrdením krajského súdu, že v lekárskejších správach a posudkoch vyhotovených v konaní musí byť dostatočne a presvedčivo odôvodnené, prečo a ako došlo k zániku čiastočnej invalidity, pričom musí ísť nepochybne o zistenia a závery, ktoré posudkoví lekári zistili z odborných lekárskejších nálezov a nimi odôvodnili.

Rozhodnutie odporkyne, a ani posudky vyhotovené pred vydaním preskúmaného rozhodnutia, ale ani po podaní opravného prostriedku navrhovateľom, uvedené požiadavky nespĺňajú. Chýbajúce zistenia a závery posudkových lekárov nemôžu dodatočne nahradiť ani dôvody odvolania vyhotoveného odporkyňou.

Odvolací súd preto odvolaniu odporkyne nevyhovel a rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 246c prvou vetou OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo úspešný navrhovateľ si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a odporkyni právo na ich náhradu nevzniklo (§ 246c prvá veta OSP, § 224 ods. 1 OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 151 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. februára 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová